

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

A6-0032/2009

28.1.2009

RAPORT

Euroopa julgeolekustrateegia ja EJKP
(2008/2202(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Karl von Wogau

PR_INI

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
VÄHEMUSE ARVAMUS	12
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	13

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa julgeolekustrateegia ja EJKP kohta (2008/2202(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotist;
- võttes arvesse Nice'i lepingut;
- võttes arvesse 12. detsembril 2003. aastal Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud Euroopa julgeolekustrateegiat (EJS) pealkirjaga „Turvaline Euroopa paremas maailmas”;
- võttes arvesse 12. detsembril 2003. aastal Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud ELi massihävitusrelvade leviku vastast strateegiat;
- võttes arvesse eesistujariigi lõppjäreldusi Euroopa Ülemkogu 11.–12. detsembri 2008. aasta kohtumisel ja peasekretäri/kõrge esindaja raportit EJSi rakendamise kohta¹;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 12. detsembri 2008. aasta lõppjäreldusi Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika (EJKP) kohta;
- võttes arvesse kõrge esindaja ja Euroopa Komisjoni Euroopa Ülemkogule esitatud dokumenti „Kliimamuutused ja rahvusvaheline julgeolek”;
- võttes arvesse nõukogu 10. novembri 2008. aasta ühismeedet 2008/851/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu sõjalist operatsiooni Somaalia ranniku lähedal aset leidvate piraatlusjuhtumite ja relvastatud röövimiste tõkestamiseks, ennetamiseks ja ohjamiseks²;
- võttes arvesse oma 14. aprilli 2005. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia kohta³;
- võttes arvesse oma 16. novembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia rakendamise kohta EJKP kontekstis⁴;
- võttes arvesse 5. juuni 2008. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia ning EJKP rakendamise kohta⁵;
- võttes arvesse oma 10. juuli 2008. aasta resolutsiooni kosmose ja julgeoleku kohta⁶;

---

¹ S407/08.

² ELT L 301, 12.11.2008, lk 33.

³ ELT C 33 E, 9.2.2006, lk 580.

⁴ ELT C 314 E, 21.12.2006, lk 334.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0255.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0365.

- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A6-0032/2009),

Üldised kaalutlused

1. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Liit peab kujundama oma strateegilist sõltumatust tugeva ja tõhusa välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika kaudu, et propageerida rahu ja rahvusvahelist julgeolekut, seista maailmas oma huvide eest, kaitsta oma kodanike julgeolekut, toetada tulemuslikku mitmepoolsust, edendada kõikjal maailmas inimõiguste austamist ja demokraatlikke väärtusi ning kaitsta maailma rahu;
2. tõdeb, et EL peab püüdlema nende eesmärkide poole rahvusvaheliste organisatsioonide, eelkõige Ühinenud Rahvaste Organisatsiooniga tehtava mitmepoolse koostöö kaudu ja partnerluses teiste peamiste osalistega vastavalt ÜRO põhikirjale, Helsingi lõppakti põhimõtetele ja Pariisi harta eesmärkidele;
3. kordab, et Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni tuleb reformida, et see oleks suuteline oma kohustusi täielikult täitma, tõhusalt tegutsema lahenduste otsimisel ülemaailmsetele probleemidele ja reageerima peamistele ohtudele;
4. on arvamusel, et paljud uued ohud ei ole puhtalt sõjalised ja nendele ei saa vastu astuda üksnes sõjalisi vahendeid kasutades;
5. märgib, et selles poliitikas tuleb ühendada nii tsiviil- kui ka sõjaliste vahendite ja võimete kasutamine ning see nõuab kõikide osaliste tihedat ja ladusat koostööd;
6. rõhutab, et jõupingutuste ja võimete ühendamine ELi tasandil on otsustavalt tähtis kasvavate kaitsevarustuse kulude ja kaitsekulutuste kehtivate piirmäärade koostöö ületamiseks;
7. märgib, et Euroopa ühine kaitsepoliitika eeldab integreeritud Euroopa relvajõude, mis tuleb varustada ühiste relvastussüsteemidega, et tagada ühetaolisus ja koostalitlusvõime;
8. rõhutab, et selleks, et Euroopa kaitsekava leiaks üldsuse poolehoidu, on tingimata vaja tagada selle läbipaistvus ja kulutõhusus, samuti parlamentaarne vastutus ning inimõigustest ja rahvusvahelisest humanitaarõigusest kinnipidamine; rõhutab seoses sellega, et tähtis on tõhus parlamentaarne kontroll EJKP üle, mis peaks toimuma Euroopa Parlamendi ja ELi liikmesriikide parlamentide tihedas koostöös;
9. leiab, et uuendatud EJS ja NATO tulevane strateegiline kontseptsioon peaksid olema vastastikku sidusad ja see peaks kajastuma deklaratsioonis, mis võetakse vastu NATO Strasbourgis/Kehli tippkohtumisel 2009. aasta aprillis;
10. rõhutab, et EJSi täielik ja õigeaegne rakendamine on otsustava tähtsusega;
11. tervitab nõukogu aruannet EJSi rakendamise kohta; märgib siiski, et kuna paljud 2003. aasta EJSi eesmärgid on suures osas täitmata, peaks Euroopa Liit Lissaboni lepingu toel mängima otsustavat rolli ülemaailmse haldamisega tegelevate institutsioonide

õiguspärasuse, läbipaistvuse ja tõhususe suurendamisel;

12. tervitab EJKP operatsiooni ATALANTA käivitamist Somaalia ranniku piraatluse vastu; tuletab siiski nõukogule, komisjonile ja ELi liikmesriikidele meelde, et selles piirkonnas levinud piraatluse probleemil on sügavamad põhjused, sh vaesus ja nurjunud riik, ning nõuab Euroopalt põhjalikumate tegevust nende probleemide lahendamiseks;
13. kordab tungivalt oma üleskutset, et EJSi ja EJKP kaudu tuleks anda igakülgsed tagatised, et kindlustada ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1325 ja 1820 edukas elluviimine, edendades naiste võrdset osalemist kõigis rahu ja julgeolekut puudutavates küsimustes ja otsustes ning liigitades konfliktiolukordades esineva naiste vastu suunatud süstemaatilise seksuaalvägivalla sõjakuriteoks ja inimsusevastaseks kuriteoks; peab kahetsusväärseks, et sugude võrdõiguslikkuse alased edusammud EJKP operatsioonides on liiga aeglased;

Euroopa julgeolekuhuvid

14. juhib tähelepanu sellele, et liikmesriikides mõeldakse veel liiga sageli kitsalt oma riigi julgeolekuhuvide raamistikus ning jäetakse seejuures tähelepanuta ühine vastutus ühiste Euroopa huvide kaitsmise eest; on arvamusel, et niisugune lähenemine on kahjulik, ja nõuab tungivalt, et liikmesriigid mõtleksid laiemalt, et muuta EL tõhusama Euroopa julgeolekukorralduse abil olulisemaks rahvusvahelise poliitika osaliseks;
15. peab seepärast vajalikuks ELi ühiste julgeolekuhuvide määratlemist; rõhutab, et ainult siis, kui ELil on selge arusaam oma ühistest huvidest, on võimalik muuta liidu ühist poliitikat sidusamaks ja tõhusamaks;
16. on arvamusel, et lisaks 2003. aastal vastu võetud EJSis nimetatud väljakutsetele hõlmavad liidu julgeolekuhuvid oma kodanike ja huvide kaitset ELis ja väljaspool, oma naabruskonna julgeolekut, oma välispiiride ja elutähtsa infrastruktuuri kaitset, samuti küberjulgeoleku suurendamist, energiavarustuse ja mereteede kindlust, oma kosmosevarade kaitset ning kaitset kliimamuutuse tagajärgede eest;

Euroopa julgeolekupüüdlused

17. märgib, et EL tunnustab rahvusvahelisele õigusele toetuval tõhusal mitmepoolsusel põhinevat rahvusvahelist korda ning see väljendab eurooplaste veendumust, et uutele ohtudele ei saa ükski riik üksinda vastu astuda;
18. on seisukohal, et Euroopa Liit peab täpsemalt määratlema oma püüdlused seoses oma rolliga maailmas; on arvamusel, et Euroopa Liit ei peaks püüdma saada üliriigiks, nagu seda on Ameerika Ühendriigid, vaid selle asemel peaks EL tagama enda ja oma naabruskonna julgeoleku;
19. rõhutab, et Euroopa Liit seab EJKPs esikohale kriiside ennetamise; juhib tähelepanu sellele, et julgeolek ja õigusriigi põhimõtted on arengu ja pikaajalise stabiilsuse asendamatud eeltingimused;

Euroopa julgeolekustrateegia arendamine

20. märgib, et 2003. aasta EJSis tuuakse välja Euroopa Liitu ähvardavad peamised ohud (terrorism, massihävitusrelvade levik, piirkondlikud konfliktid, mittetoimiv riigivõim ja organiseeritud kuritegevus) ning määratletakse strateegilised eesmärgid, mis on alamstrateegiate aluseks;
21. õnnitleb Prantsusmaad seoses EJKPd puudutavate algatustega tema eesistumisperioodil; võtab teadmiseks kõrge esindaja aruande EJSi rakendamise kohta, mille Euroopa Ülemkogu on 11. detsembril 2008. aastal heaks kiitnud, ning tervitab asjaolu, et selles võeti arvesse paljusid parlamendi varasemates raportites esitatud nõudmisi EJSi ja EJKP kohta, eelkõige seoses järgmiste teemadega:
  - küberjulgeolek;
  - energiavarustuse kindlus, sh tarned Euroopasse;
  - lahendamata piirkondlikud vaidlused ELi naabruses;
  - probleemid Aafrika mandril;
  - kliimamuutuse tagajärjed;
  - konkurents loodusvaradele;
  - tsiviil- ja sõjalise võimekuse tugevdamise projektid;
  - kosmose tähtsus meie ühise julgeoleku seisukohast;
  - meresõidu turvalisus,
22. tervitab nõukogu kinnitust, et Euroopa peaks tulevastel aastatel õigupoolest olema suuteline väljaõeldud eesmärkide tasandil, milleks on muu hulgas 60 000 liikmelise kontingendi saatmine 60 päeva jooksul olulisele operatsioonile, mis kuulub 2010. aasta peaesmärgi raames ettenähtud operatsioonide hulka ja 2010. aasta tsiviilpeaesmärgi alla, kavandama ja teostama üheaegselt:
  - kaht suurt stabiliseerimis- ja rekonstrueerimisoperatsiooni, koos sobiva tsiviilkomponendiga, maksimaalselt 10 000 inimese abil vähemalt kahe aasta jooksul;
  - kaht piiratud kestusega kiirreageerimisoperatsiooni, kasutades muu hulgas ELi lahingurühmi;
  - erakorralist operatsiooni Euroopa Liidu kodanike evakueerimiseks (vähem kui kümne päeva jooksul), pidades silmas iga liikmesriigi esmast rolli oma kodanike suhtes ning kasutades konsulaarjuhuriigi mõistet;
  - järelevalve või keeluga seotud mere- või õhuoperatsiooni;
  - tsiviilsõjalist humanitaarabioperatsiooni kestusega kuni 90 päeva;
  - umbes tosinat EJKP tsiviilmissiooni (sealhulgas politsei-, õigusriigi-, tsiviilhalduse-, kodanikukaitse-, julgeolekuvaldkonna reformimise ja vaatlusmissioonid) mitmesuguses vormis, muu hulgas kiirreageerimisolukorras, kaasa arvatud suur missioon (vajadusel kuni 3 000 eksperdiga), mis võib kesta mitu aastat;
23. peab siiski kahetsusväärseks EJSi ja EJKPga seotud järelduste ebamäärast esitusviisi (neli dokumenti ühe asemel); peab kahetsusväärseks, et sõnastus on pahatihti ebamäärane ega kirjelda tegelikku strateegiat; kritiseerib asjaolu, et nõukogu ei ole

ühinenud parlamendi palvega koostada valge raamat, mistõttu viljaka ulatusliku avaliku arutelu algatamine ei ole tõenäoline;

24. taunib samuti asjaolu, et nõukogu ei võtnud arvesse parlamendi varasemates raportites seoses EJSi ja EJKPga esitatud nõudmisi, eelkõige järgmisi nõudmisi:
  - määratleda Euroopa ühine julgeolekuhuvi;
  - määratleda EJKP missioonide algatamise kriteeriumid;
  - uue ELi-NATO partnerluse sõlmimise ettepanekud;
  - tegeleda riiklike piirangute probleemiga;
25. teeb ettepaneku revideerida EJSi iga viie aasta järel ELi uue õigusloomeperioodi alguses;
26. peab kahetsusväärseks, et 2003. aastast peale ei ole ELi kaitsekoostöö tugevdamisel kuigivõrd edu saavutatud; seepärast kordab oma nõudmist, et koostataks Euroopa julgeoleku ja kaitse valge raamat, et selle abil algatada ulatuslik avalik arutelu ja tagada EJSi tõhus rakendamine;
27. peab kahetsusväärseks, et põhjalikest ettevalmistustest hoolimata ja Lissaboni lepingu asjus tekkinud ummikseisu tõttu ei ole EJSi läbivaatamise tulemuseks uus strateegiline suunitlus, vaid üksnes aruanne esilekerkivate päevapoliitiliste probleemide kohta; märgib, et ohtude loetelu on laiendatud, lisades muu hulgas küberjulgeoleku ja piraatluse, kuid veel mitte ülemaailmset finantskriisi; tervitab läbivaatamise uuenduslikke aspekte, nagu keskendumine kliimamuutusele, energiajulgeolekule (sealhulgas tuumaenergia valdkonnas mitmepoolse tuumakütusetsükli ja tuumamaterjalide tootmist tuumarelvade jaoks keelustava mitmepoolse lepingu toetamine) ning rahvusvahelise relvakaubanduse lepingule ja teistele desarmeerimislepingutele, nagu äsjane Oslo konventsioon kassetlahingumooni kohta;
28. peab vastuvõetamatuks, et enne EJSi läbivaatamise raporti heakskiitmist on toimunud üksnes piiratud parlamentaarne arutelu ja ei ole toimunud avalikku arutelu;

Suhted Venemaaga

29. on seisukohal, et Lõuna-Osseetia ja Abhaasia vahepeal vaibunud konfliktide äge teravnemine ning sellele järgnenud nende piirkondade iseseisvuse tunnustamine Venemaa poolt suurendab veelgi tungivat vajadust püüelda niisuguste konfliktide püsiva lahendamise poole meie naabruses; kordab oma seisukohta, et Kaukaasia konflikte ei ole võimalik sõjaliselt lahendada, ning mõistab kindlalt hukka kõik, kes konflikti kestel vägivalda tarvitasid; rõhutab, et Euroopa ja Venemaa strateegilise partnerluse edasise arengu juurde peab kuuluma sisuline julgeolekudialoog, mis põhineb mõlema poole lubadusel pidada kinni ühistest väärtustest, rahvusvahelise õiguse ja territoriaalse puutumatuse austamisel ning Helsingi lõppakti alusel antud lubaduste ja võetud kohustuste täitmisel;
30. rõhutab, et ELi ja Venemaa suhete julgeolekumõõdet ning ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) ja EJKP rolli ei saa vaadelda eraldi laiemast Euroopa

julgeolekukorraldusest, kuhu kuuluvad NATO, OSCE ja rahvusvahelised süsteemid nagu raketitõrjeleping ja tavarelvastuse piiramise leping; on seisukohal, et vastavaid laiemat julgeolekustruktuuri arenguid tuleks käsitleda dialoogis Venemaa ja Ameerika Ühendriikidega, ning palub nõukogul võtta avatud ja konstruktiivne hoiak võimalike läbirääkimiste suhtes ELi, Ameerika Ühendriikide, Venemaa ja ELi mittekuuluvate OSCE liikmesriikide vahel, et uuendada atlandiülest julgeolekukonsensust, võttes aluseks Helsingi lõppakti;

31. väljendab heameelt, et Venemaa ja Gruusia suhteid vahendades ning Gruusia sõja tõttu tekkinud probleemide reageerides on Euroopa Liit tegutsenud ühiselt; juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Liidu ühtsus ja kiire reaktsioon, mis viis relvarahukokkuleppele allakirjutamiseni ning vaatlusmissiooni kiire lähetamiseni EJKP raames, demonstreeris ELi kriisiohje- ja ühistegevuse võimeid; avaldab ELi eesistujale kiitust seoses tema positiivse rolliga ühtse Euroopa lähenemisviisi säilitamisel;
32. väljendab heameelt nõukogu 2. detsembri 2008. aasta otsuse üle luua ELi juhtimisel tegutsev sõltumatu komisjon, kes hakkab Gruusia konflikti põhjusti uurima;
33. võtab teadmiseks Balti riikide väljendatud mure ning NATO ja tema liikmesriikide selge kinnituse, et nende Põhja-Atlandi lepingu artiklist 5 lähtuvad kohustused kehtivad endiselt;
34. väljendab rahulolu selle üle, et NATO on otsustanud taas kasutada olemasolevaid teabevahetuskanaleid ning et NATO-Venemaa nõukogu tegevus taaskäivitatakse;
35. on arvamusel, et nii EL kui NATO peaksid jätkama Venemaaga otsekohest ja realistlikku dialoogi piirkondliku julgeoleku, energia, raketitõrje, massihävitusrelvade leviku vastase võitluse, relvajõudude piiramise ja kosmosepoliitika teemadel;
36. juhib tähelepanu asjaolule, et oma geopoliitilise olukorra, sõjalise võimsuse ja poliitilise kaalu, oma energiarikkuse ja majandusliku potentsiaali tõttu on Venemaa Euroopale strateegiliselt oluline partner;

Euroopa võimekuse suurendamine

37. rõhutab, et Euroopa Liidul peavad olema vahendid oma poliitika rakendamiseks ning et lisaks diplomaatilise võimekuse suurendamisele vajab EL nii tsiviil- kui sõjalisi vahendeid EJKP tugevdamiseks ja oma kohustuste täitmiseks maailmas;
38. juhib tähelepanu sellele, et EJKP rakendamise algusest peale on selle raames korraldatud 22 operatsiooni, nende hulgas 16 tsiviiloperatsiooni; rõhutab, et EJKPs on tsiviilosa tähtsal kohal; väljendab sellega seoses rahulolu Euroopa Liidu Nõukogu juurde tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuse (CPCC) loomise üle; kutsus liikmesriike üles tegema suuremaid pingutusi selleks, et võimaldada pädevat personali Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames korraldatavateks tsiviilmissioonideks; rõhutab sellega seoses tsiviilosa 2010. aastaks seatud peaesmärgi tähtsust;
39. rõhutab ühtlasi, et kuna peamine rõhk pannakse EJKP sõjalisele mõõtmele, on

tsiviilvõimete ja konfliktiennetuse valdkonna edusammud liiga aeglasel ja selles valdkonnas peavad nii komisjon kui nõukogu kiiresti uusi meetmeid välja pakkuma;

40. on arvamisel, et Euroopa Liit peaks jätkama oma võimete suurendamist tsiviil- ja sõjalise peaesmärgi alusel; märgib, et tuleks püüelda selle poole, et alaliselt oleksid kasutada 60 000 sõduriga relvajõud; kinnitab oma ettepanekut, et nende sõjajõudude tuumikuks peaks olema Eurocorps, mida vajadusel tugevdatakse täiendavate mere- ja õhujõududega; tervitab Saksamaa ja Prantsusmaa kokkulepet, et Saksa-Prantsuse brigaad jääb edasi ühistesse paiknemiskohtadesse; lisaks märgib, et Euroopa Liidul peaks olema alaliselt kasutada piisav arv politseinikke, kohtunikke ja prokuröre; peab segadust tekitavaks, et ELi lahingugrupi mõiste ning võimalike missioonide konkreetset stsenaariumid ei paista viivat lahingugruppide kasutamiseni ELi välisoperatsioonidel;
41. rõhutab, et ELi liikmesriigid kulutavad kaitsele aastas kokku rohkem kui 200 miljardit eurot, mis on üle poole Ameerika Ühendriikide kaitsekulutustest; on jätkuvalt sügavalt mures selle raha kulutamise ebatõhususe ja puuduliku koordineerituse pärast; nõuab seepärast suuremaid pingutusi asjatu dubleerimise lõpetamiseks liikmesriikide vahel, rakendades spetsialiseerumist, olemasoleva võimekuse ühist kasutamist ja jagamist ning ühiselt uue võimekuse loomist; avaldab Euroopa Kaitseagentuurile (EDA) tunnustust senise suurepärase töö eest ning kutsub ELi liikmesriike üles EDA potentsiaali täiel määral kasutama;
42. rõhutab, et relvajõudude tegevuse, piirivalve, oluliste infrastruktuuride kaitse ja katastroofide ohjamise puhul on võimevajaduste tehniline külg sageli väga sarnane või isegi sama; rõhutab, et see loob uusi võimalusi sünergia kasutamiseks ja koostalitlusvõime edendamiseks relvajõudude ja julgeolekujõudude vahel;
43. nõuab tungivalt, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid koondaksid oma pingutused ühise võimekuse loomiseks, mida võib kasutada nii kaitse kui ka julgeoleku eesmärgil; peab seoses sellega väga oluliseks satelliidipõhist luuret, seire- ja hoiatusvahendeid, mehitamata õhukeid, helikoptereid ja telekommunikatsioonivahendeid, samuti õhu- ja meretransporti; nõuab ühist tehnilist standardit side kaitseks ja võimalusi olulise infrastruktuuri turvamiseks;
44. tervitab EDA juhtorgani 10. novembri 2008. aasta otsust Euroopa õhutranspordilaevastiku loomise kohta ning võtab teadmiseks ELi kaheteistkümne liikmesriigi kaitseministrite allkirjastatud kavatsuste deklaratsiooni selles algatuses osalemise kohta;
45. peab vajalikuks, et Galileod ja GMESi võimaldataks kasutada julgeoleku- ja kaitsevajadusteks,
46. pooldab riikide relvajõudude koostöö edendamist üha suurema sünkroonsuse suunas; teeb ettepaneku tähistada seda protsessi ja relvajõudusid nimetusega SAFE („Synchronized Armed Forces Europe“);
47. on arvamisel, et SAFE annab piisavalt tegutsemisruumi nii neutraalsetele kui ka

sõjalistesse liitudesse kuuluvatele ELi liikmesriikidele, nii neile, kes praegu juba teevad tihedat koostööd, kui ka neile, kes on sellest veel eemale jäänud; teeb ettepaneku, et SAFE'i organisatsiooni aluseks võetaks nn *opt-in* mudel, mis põhineb suuremal vabatahtlikul sünkroonsusel;

48. pooldab SAFE'i raames Euroopa sõduristatuuti, milles oleksid sätestatud väljaõppenormid, operatsioonide doktriin ja tegevusvabadus operatsiooni ajal, kohustuste ja õiguste küsimused, samuti varustuse ja meditsiinilise teenindamise tase ning sotsiaalsed tagatised surma, vigastuse või teenistusvõimetuse korral;
49. on seisukohal, SAFE'is tuleks sõjaliste võimete osas rakendada üleeuroopalise tööjaotuse põhimõtet;
50. pooldab Euroopa tihedamat koostööd koolitamise, hoolduse ja logistika valdkonnas, mis on tõhusamate kaitsekulutuste oluliseks eelduseks;

Vajadus uute struktuuride järele

51. on arvamusel, et ELi iseseisva tegutsemise suutlikkust välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas tuleks parandada analüüsi-, planeerimis-, juhtimis- ning luurevõime sihikindla tõhustamisega; tervitab sellega seoses Euroopa Ülemkogu otsust valmistada EJKP operatsioonide ja missioonide integreeritud tsiviil- ja militaarstrateegilise planeerimisstruktuuri loomiseks,
52. tervitab ka Euroopa Ülemkogu otsust moodustada ELi ja NATO mitteametlik kõrgetasemeline rühm, millele tehakse ülesandeks kahe organisatsiooni vahelist koostööd pragmaatiliselt tugevdada;
53. nõuab, et loodaks sõltumatu ja alaliselt tegutsev ELi operatsioonide keskus, mis oleks võimeline tegelema strateegilise planeerimisega ning korraldama EJKP operatsioone ja missioone;
54. toetab ideed luua kaitseministrite nõukogu, et muuta riikide kaitsepoliitika sidusamaks ning seega muuta riikide panus EJKPsse kaalukamaks; rõhutab, et eemärgiks on võtta EJKP missioonid ja operatsioonid täieliku parlamentaarse kontrolli, sh Euroopa Parlamendi kontrolli alla;
55. toetab kindlalt Euroopa kaitse- ja julgeolekuturu tugevdamist, võttes vastu komisjoni avalike hangete ja ühendusesiseste vedude õigusaktide ettepanekud, ning soovib luua uusi algatusi nimetatud eesmärgi saavutamiseks, eelkõige varustuskindluse ja teabeturbe valdkondades;
56. väljendab seoses sellega heameelt, et nõukogu võttis 8. detsembri 2008. aastal vastu ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP, millega määratletakse sõjatehnoloogia ja -varustuse ekspordi kontrolli reguleerivad ühiseeskirjad¹, mis muudab relvaekspordi toimumisjuhendi õiguslikult siduvaks; väljendab rahulolu ka selle üle, et ELi liikmesriikidele jääb õigus kehtestada eraldi veel karmimaid meetmeid;

---

¹ ELT L 335, 13.12.2008, lk 99.

57. tuletab meelde, et ühiseid relvasüsteeme peaks varustama tugev Euroopa kaitsetööstus, mis oleks võimeline rahuldama Euroopa relvajõudude praegusi ja tulevase vajadusi ning millega Euroopa saaks isevarustavaks ja sõltumatuks;
58. nõuab, et ühendus suurendaks julgeolekuuringute finantseerimist ning et komisjon ja EDA edendaksid teadusuuringute ühisprogramme;

Uue mõtteviisi vajadus

59. peab eriti oluliseks tugevdada Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledžit ning muuta see püsivaks struktuuriks, mis veelgi soodustab erilise Euroopa julgeolekukultuuri arengut; nõuab, et komisjon jätkaks ELi tasandil korraldatava tsiviilkriiside ohjamise alase koolituse rahastamist ka pärast 2009. aastat;
60. nõuab täiendavaid algatusi, mis keskenduvad isikkoosseisu ühisele väljaõppele ning tsiviil- ja sõjalistes operatsioonides rakendatavatele, koostööks vajalikele ühistele nõuetele, ELi liikmesriikide relvajõudude ja tsiviilisikute koostöö suurendamisele, kriisiteemalise väljaõppe kooskõlastamisele, Euroopa relvajõudude vahelistele vahetusprogrammidele ja armeede avamisele teiste ELi liikmesriikide kodanikele;
61. väljendab tugevat toetust sellistele edukatele Euroopa programmidele nagu Eurofighter, mis on järgmistel kümnenditel viie Euroopa riigi õhujõudude võimekuse alustala; on seisukohal, et sel põhjusel peaksid ELi liikmesriigid selliseid algatusi ergutama ja toetama;
  - o
  - o
62. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, ÜRO, NATO ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni peasekretäridele ning Euroopa Nõukogule.

VÄHEMUSE ARVAMUS

mille on vastavalt kodukorra artikli 48 lõikele 3 esitanud
fraktsioon GUE/NGL

Raportis puuduvad rahuga seotud nõudmised ning selle asemel on keskendunud ELi militariseerimise ettevalmistustele. Mõistame hukka asjaolu, et raport toetab:

- ELi huvide kaitsmist maailmas sõjaliste vahenditega, nt energiavarustuse tagamisel;
- katset murda poliitilist tabu, milleks on rääkimine „Euroopa julgeolekuhuvidest”;
- ELi edasist militariseerimist, nt soovi, et ELil oleks alaliselt kasutada 60 000 sõdurit;
- Euroopa kaitse- ja julgeolekuturu loomist;
- julgeoleku-uuringute finantseerimise suurendamist ühenduse poolt;
- eesmärki ühendada tsiviil- ja sõjaliste vahendite ja võimete kasutamine;
- Galileo ja GMESi kasutamist julgeoleku- ja kaitsevajadusteks;
- ELi kosmosevarade kaitset ja seeläbi kosmose militariseerimist;
- Venemaa kritiseerimist tema reaktsiooni tõttu Kaukaasia sõjas, mainimata, et sõda alustas Gruusia;
- Venemaa kritiseerimist Lõuna-Osseetia ja Abhaasia tunnustamise pärast, mainimata Kosovo tunnustamist paljude Euroopa riikide poolt, mis on samamoodi rahvusvahelise õigusega vastuolus,

me nõuame:

- tsivilistlikku ELi;
- kosmose militariseerimisest hoidumist;
- ELi desarmeerimisameti asutamist;
- sõjaliste kulutuste kasutamist tsiviilotstarbeks.

Alla kirjutanud:

Pflüger, Tobias
Meyer Pleite, Willy
Meijer, Erik
Flasarovà, Věra
Triantaphylides, Kyriacos
Adamou, Adamos
Pedro Guerreiro

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.1.2009
Lõpphääletuse tulemused	+: 57 -: 11 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Yiannakis Matsis, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Karl von Wogau
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Călin Cătălin Chiriță, Věra Flasarová, Pierre Pribetich